

at fremsætte et Ændringsforslag, som skulde gaa ud paa, at nærværende Lov skulde undergives den samme Administration som Ulykkesforsikringsloven, og det kan være meget betimeligt. Jeg vil derfor henstille, at han samtidig tager det Forhold, jeg her har nævnt, op til Overvejelse.

Jeg skal med disse Ord anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling, og jeg kan tilsiige mit Partis Støtte til dets Gennemførelse her i Tinget.

Borghjerg: Vi har som bekendt — og efter min Mening desværre — tvungen militær Værnepligt her i Landet. Den højtærede Sundhedsminister, der har forelagt dette Lovforslag, er — som den nuværende Regering — saa vidt mig bekendt Liberalist, endda en svoren, en doktrinær, en ligefrem fanatisk Tilhænger af Liberalismens Princip. Ikke desto mindre er vistnok den højtærede Sundhedsminister — ligesom hele den Regering, han har Sæde i — Tilhænger af den tvungne militære Værnepligt, af et af de alvorligste Frihedsindgreb, der tænkes kan, i de enkelte Personers Rettigheder. Hvordan den højtærede Minister nu vil klare det, maa han jo selv om; denne Modsigelse har tidt undret mig. Dog, det faar nu være. Men naar man nu har tvungen militær Værnepligt her i Landet, saa mener jeg rigtig nok ogsaa, at det er en bydende Pligt for det Samfund, den Stat, der tvinger alle Medborgere, som er skikkede dertil, til at gøre saadan Tjeneste, naar de under denne Tjeneste bliver Invalid; bliver udygtige til borgerligt Arbejde, at stille dem saa gunstigt, som det paa nogen Maade finansielt er overkommeligt.

Derfor beklager vi fra vor Side Fremkomsten af dette Lovforslag, som vil skære de nuværende Militærinvalider ned med 25 pCt., en Fjerdedel, en meget væsentlig Nedsættelse af, hvad de nu har. Staten vil derved efter Beregningen tjene 375 000 Kr., det er det, der skal naas. Jeg spørger mig selv, jeg spørger det høje Ting: Kunde disse 375 000 Kr., naar Staten endelig behøver dem, ikke skaffes paa anden og bedre Maade? Det er jeg dog tilbøjelig til at mene. Der er jo selve Militærbudgettet. Vi har jo hidtil kun faaet noget at vide om, at der — hvad jeg for Resten ogsaa havde Lejlighed til at nævne forleden — vil blive foreslaaet en Udskydelse af en Bevilling paa ca. 2 Mill. Kr., ikke en Udskættelse, ikke en Besparelse, men en Udskydelse af Anvendelsen af

disse 2 Mill. Kr. Saa er der jo bebudet nogle Ændringer til Finansloven. Men alt i alt kan jeg ikke regne ud, at disse Besparelser vil komme op paa saa meget, at man nedsætter Militærbudgetterne blot i Overensstemmelse med Kronestigningen. Efter alt, hvad der hidtil foreligger, vil Militærbudgettet blive nedsat mindre, end hvad der svarer til Kronestigningen, ogsaa mindre end Pristallets Fald, hvis vi regner med det. Det vilde vist ikke være svært paa Militærbudgetterne at finde 375 000 Kr., som man kunde reducere disse Budgetter med, og saa kunde man lade de militære Invalider, som er blevet tvunget til at gaa ind i Tjenesten og der er blevet uarbejdsdygtige, beholde, hvad de nu har. Det vilde jeg foretrække.

Den højtærede Sundhedsminister siger, at naar han reducerer Militærinvalidernes Understøttelse — den, de har ifølge Lov af 22. December 1919 — med 25 pCt., saa er det i Henhold til, at Pristallet ved Lovens Ikrafttræden Januar 1920 var saa højt — den højtærede Minister nævner ikke Tallet —, at Pristallet nu ligger ca. 25 pCt. derunder. Her maa jeg først bemærke, at medens den højtærede Sundhedsminister ved Invalidelovens Revision regnede med Kronens Guldværdi og ikke med Pristallet, hvad jeg beklagede som smaaligt — det ærede Medlem Hr. P. Munch gjorde forleden gældende, at havde man regnet med det Pristal, som gik forud, vilde Arbejdsinvaliderne have faaet et Hundrede Kroner mere —, regner den højtærede Sundhedsminister ikke her med Kronens Guldværdi, men med Pristallet — her passer dette ham nemlig bedst, thi derigennem naar han den største Nedskæring. Altsaa, Princippet i den højtærede Sundhedsministers forskellige Forslag synes at være det Principløshedens Princip, at det kun gælder om at faa den størst mulige Nedskæring, og kan det naas ved at lægge Kronens Guldværdi til Grund, gør man det, naas det derimod bedst ved at lægge Pristallet til Grund, ja, saa gør man det.

Men dertil kommer, at denne Beregning efter det, man kalder Prisniveauet i Januar 1920, finder jeg ganske utilstedelig. Det Lovforslag, som blev til Loven af 22. December 1919, der ganske rigtigt traadte i Kraft den 1. Januar 1920, fordi den midlertidige Lov udløb, blev forelagt af Finansminister Brandes i Oktober 1919 paa Grundlag af Overvejelser og Beregninger i Finansministeriet, der utvivlsomt har været baseret paa Pristallet i Juli 1919. Det var med Pristallet Juli 1919, Finansministeren reg-